No. 2924 Woensdag 16 Febr. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De figuur: Willem van Oranje.

In aansluiting op zijn bespreking van „de Nationale avond ter ere van de geboorte van Prinses Beatrix" ontvingen we van onze verslaggever nog de volgende beschö[illegible]

In versch[illegible] zijn de portretten der Oranje's opgehangen in een aparte zaal. Vanaf de lage pluche stoeltjes ziet men van 'omhoog van de wand stadhouders, prinsen en prinsessen met een zeker dédain op zich neerkijken, want 't zijn pralerige portretten: Willem, Lodewijk, de Friso's, Maaike Meu; ze staan, voluit geschilderd maar de houding is pose, de blik onnatuurlijk, staf en degen, 't wordt alles vastgebonden om bekeken te worden, het oranje der sjerpen plooit zich over de harnassen, de pruiken liggen onnatuurlijk stijf deftig; de rokken liggen te pronk in weldse plooien als in etalagekasten, het zijn statieportretten niet en niet minder, koud, weinig zeggend.

Maar tussen al die pracht en praal hangt een klein, beleefd portret van Willem van Oranje, buste, in bruin, somber van tint, het stuk zou zijn van Wijbrand de Geest, geloof ik, een zwager van Rembrandt. Zijn de statieportretten klatergoud, feestroes, pose, dié Willem van Oranje is leven. Toen ik dit schilderij zag, heb ik getwijfeld, is dat Willem van Oranje, de vader des vaderlands, die David die Israel heeft verlost, de tyrannieverdrijver, Willem van Oranje, gedroomd als veldheer, een machtige, krachtige figuur, zie ik zo droevig voor me?

„Wilhelmus van Nassouwe ben ik van dietsche bloed", zijn naam roepen de klokken der carillons in de steden van de lage landen aan de zee, zijn naam klinkt dan over daken, valt in de straten, jongens met vlaggen en sjerpen zingen van hem, meisjes in het wit, met oranjebloemen in het haar gaan in optocht en doen zijn naam weergalmen tegen de gevels der huizen. Willem van Oranje, hier staat hij voor me, somber en droef, een man om medelijden mee te hebben en toch iemand die je lief wordt, die zegt wat hij wil, maar die toch veel werd, wat niet worden moest.

Waarom is hij zo droevig, is zijn levenswerk dan niet vervuld, zijn de staten niet vrijgekomen van de tyrannie van Spanje?

Alles schijnt hem gelukt, hij ligt begraven in zijn praalgraf te Delft, maar waarom is dit portret uit zijn laatste levensjaren dan zo droevig? Uit een donkere achtergrond komt de figuur naar voren, de tinten blijven echter zwaar, de kleur loopt van zwart naar bruin, van bruin naar zwart, met het geel, het elpenbeen, van de huidskleur daar tussen; er ligt wat wit van een kraag op de zwarte toga. Is het praalgraf in Delft [illegible] of schijn, is het portret werkelijkheid of schijn?

Het praalgraf in Delft is werkelijkheid, maar de geschiedenis spreekt over wat niet tot stand kwam en dat ook vertelt ons dat sombere portret.

In de 16e eeuw vormde het gebied waar het Dietse volk woonde, langs de Noordzee, een deel van de grote Spaanse staat, waarin de zon nooit onderging.

In de 17de eeuw vormde het gebied waar het Dietse volk woonde voor een deel een eigen staat.

Daar tussen staat Willem van Oranje [illegible] Nederlanden tegen het Spaanse staatsverband. Toen Egmond en Hoorne gevangen genomen waren was Kardinaal Granvelle's eerste vraag: „Is Willem van Oranje daar niet bij?" en spijtig moet hij er aan hebben toegevoegd: „Dan heeft Alva niets". Willem van Oranje: Philips wierp hem voor de voeten „niet de staten maar gij" en zelf durfde Willem al fluisteren: „thans zullen we het begin van een fraai treurspel gaan zien". Een fraai treurspel; zal hij echter ook wel gedacht hebben dat dit profetisch woord op hem ook sloeg? Wist hij wel dat de spelers van een treurspel treurspelers zijn en hij dan toch zeker, hij die de hoofdrol ging spelen. Een fraai treurspel, het praalgraf te Delft; een treurspel, het portret van Wijbrand de Geest.

Zijn hele leven is eigenlijk een treurspel, zijn ouders waren Luthers, zijn vader verdrukte de Katholieken in zijn bezittingen, maar als er een aanbod komt voor zijn zoon, dan ziet hij er niet tegen [illegible] zijn 11 jarige zoon als page naar het [illegible] te zenden, en hem bij wijze van ver[illegible]ing van kleedij ook maar vanwege [illegible]omst, vanwege zijn carriere van [illegible]st te laten veranderen. Wat voor kr[illegible]n godsdienst zal die page gedere[illegible]hebben; een begrip als wat kin[illegible]bben uit gemengde huwelijken: godsdienst moet soms wijken, er zijn voornamer dingen in de wereld. Wat een idee ook moet hij hebben van plicht op godsdienstig terrein, als van zelf moet [illegible]

Helaas, hij heeft er ook naar gehandeld: staatskunst stond bij hem boven godsdienst. Hij werd een lichthartig type, een grand seigneur, van wie typerend een anecdote ging, dat toen hij eens uit geldgebrek zijn koks moet afdanken, hij eerst nog even een dinertje gaf.

Lichthartig; zijn huwelijksleven bracht daarom veel misere, tragisch wordt de dominant van zijn leven.

Philips II bleef onverzettelijk, hoorde niet naar de raad van de heilige Paus Pius V, die zelf een bisschop naar de Nederlanden zond om de oorzaken van de opstand te onderzoeken.

Willem ijverde, door gesprek, door middelaars, door een uitgebreide correspondentie. Men leert de mensen het Wilhelmus zingen. De eerste regel „Wilhelmus van Nassouwe ben ik van dietsche bloed" is typerend voor Willem zelf, hij is de diplomaat, de regel lijkt zo weinig zeggend [illegible] naamkaartje, maar wil zeggen: ben ik van dietse bloed, ik ben dan toch bloed van uw bloed, ik ken uw karakter, ik weet wat het kan hebben, ik ken uw deugden" die psychologische eenheid van een aantal dominerende zielseigenschappen" die een natie maken tot een natie. Ik ken ze, wil ze beschermen tegen Spanje". Thomas van Aquino zegt: „het blijkt dat een staat uit één natie bestaande beter is, (dan een uit veel naties bestaande,) omdat één natie gelijke zeden en gelijke gewoonten bezit, welke de vriendschap onder de burgers bevorderen. Vandaar zijn er staten, welke uit verschillende naties waren samengesteld, ten gronde gegaan ter oorzake van twist en tweedracht, die er door de verscheidenheid van zeden heerste." Thomas weet heel goed dat dit niet altijd behoeft, maar wel als een bestuur anti nationaal gaat worden, een of andere natie in het rijk ten achter stelt. Welnu Prof. Fruin komt tot de conclusie [illegible] bestuur [illegible] van de Nederlanden [illegible] een eenheid in deugden en zeden, werkelijk anti-natoinaal moeten noemen. Willem, die het is waar, ook opkwam voor eigen belangen, zijn grondbezit, maar die toch dieper keek, getuige de eerste regel van het Wilhelmus, ging over tot opstand. Het woord klinkt hard, lijkt onrechtvaardigheid in zich te bevatten, het is daarom wel eens goed de volgende tekst van de philosoof Thomas onder ogen te brengen: „De deugdzamen kunnen op de meest rechtvaardige wijze scheuring of omwenteling verwekken, terwijl zij het feitelijk niet doen om twee redenen, ten eerste omdat het dikwijls gebeurt, dat het algemeen welzijn door een omwenteling nadeel ondervindt. De wijze en verstandige immers bemint meestal het algemeen welzijn meer dan het bijzondere, waarom hij dan geen omwenteling veroorzaakt. De tweede reden is, omdat men, om in een staatsgemeenschap een omwenteling te veroorzaken een gerechte reden en de macht er toe moet hebben. Welnu, de deugdzamen hebben gwoonlijk niet de macht, terwijl ook zij er gewoonlijk niet van overtuigd zijn, dat er een gerechte reden voor handen is. Dus veroorzaken zij geen omwenteling. Maar indien het [illegible] men dat zij een gerechte reden en de macht hebben en bovendien dat het niet schadelijk is voor het algemeen welzijn, dan is het redelijk, dat zij een omwenteling veroorzaken en zondigen zij zelfs zo zij het niet doen."

Willem doorzag de kwestie en ging over tot opstand, maar in zijn diplomatie is hij gedeeltelijk althans gefaald, het zuiden waar hij zo populair was heeft hij niet kunnen opnemen in de nieuwe staat. De Unie van Utrecht, die dat formeel bekrachtigde, heeft Willem droevig gemaakt, vandaar dat portret.

Doch er is nog iets anders, iets wat zijn eigen ziel getourmenteerd moet hebben, ofschoon hij te zwijgen wist daarover. Ik bedoel niet dat zijn losbandig leger heilige martelaren maakte in Roermond en in den Briel, ja zelfs zijn tafelvriend Cornelius Musius werd het slachtoffer van Lumey, neen, de kwestie van vrijheid van godsdienst.

Buiten die kwestie blijven kon toen niemand, daarvoor lag de hervorming te dicht bij hun tijd. Het leefde weer op en heel veel door de beeldenstorm. Een kop als Willem, moet daarover gedacht hebben, en hij had daarover zijn idee, of laten we het direkt duidelijk zeggen, zijn plan, plan alleen, want in de uitvoering heeft hij gefaald.

Om iets dieper op de kwestie in te gaan: Wat de vrijheid betreft t.o.z. van de waarheid, het is duidelijk voor ieder die de objectiviteit houdt, dat iets niet tegelijk waar en niet waar kan zijn, een muur die zwart is, kan niet tegelijk ook wit zijn. Waaruit blijkt dat een waarheid op zich reeds geen vrijheid toelaat, ze wil erkend worden, de zwartheid van de muur laat onmogelijk toe, dat we gaan menen dat ze wit is. Zo is het bij alle waarheden, ook de goddelijke waarheden. De waarheid b.v. dat door het doopsel de erfzonde vergeven wordt, laat niet toe dat het waar zou zijn dat dat niet zo is.

Iets anders is de kwestie van het al of niet zien van een waarheid, of deze muur nu zwart is, dat kunnen we iemand wel bijbrengen, we kunnen hem er met zijn neus bij halen. Het inzien echter van een goddelijke waarheid is een genadegave, we kunnen uit de apologie laten zien dat het redelijk is dat aan te nemen, maar het inzicht krijgen we door de genade, door de deugd van geloof ons bij het H. Doopsel ingestort.

Een derde beperking van vrijheid t.o.z. van waarheid is deze: Christus heeft een leer gepredikt, en heeft nu maar niet gewild dat ieder mens zou moeten gaan zoeken en nastuderen bij zich zelf: wat leerde Christus nu eigenlijk? — doch droeg die leer over aan de kerk, zorgend dat die kerk altijd precies leerde wat Christus gezegd had. Voor 't kennen der waarheid moeten we gaan naar de kerk.

Gesteld nu dat iemand een goddelijke waarheid nu inziet of verkeerd inziet, hoe dan t.o.z. van hem te handelen? St. Thomas wijst er op dat kerk noch staat kunnen oordelen over het innerlijke, alleen God kan dat en de priester in zover zijn poenitent zijn innerlijk bekend maakt. Anders wordt de kwestie wanneer iemand openlijk gaat verkondigen dat hij een punt inziet, en overgaat anderen tot dat inzicht te brengen. In de Middeleeuwen toen men een goed begrip had van de grote van het kwaad als iemand schuldig iets niet zou inzien, daarbij niet de raad van wijzeren zou opvolgen, of zelf zich niet zou toeleggen om te komen tot een ander inzicht, trad men naar de geest der tijden hard tegen zulk mensen op. Vooral natuurlijk ook om de grote gave van het geloof bij anderen [illegible] onschuldig niet kunnen inzien.

Oranje nu, die al die stromingen rond zich zag en zich ook uit praktisch politiek oogpunt met de kwestie moest bezighouden: wilde vrijheid van godsdienstoefening. De eerste statenvergadering te Dordrecht, die de prins erkende als 's konings stadhouder, bepaalt dan ook: vrijheid van godsdienst.

Maar nu komt wat we noemen, de tweede nederlaag van Oranje, die belofte van vrijheid van godsdienstoefening heeft hij niet gewaarborgd, de statenvergadering was in 1572; en reeds in 1573 komt in Holland het verbod van openbare godsdienstuitoefening voor de Katholieken. En Willem van Oranje leed zijn nederlaag tegenover de personen die dit tegen zijn plan in eisten.

We hebben respect voor Willem van Oranje, hij is ons dierbaar om zijn inzicht in het nationale eigene der Nederlanden. We erkennen dat hij een praalgraf verdiende, maar we begrijpen ook dat zijn portret zo droef is, omdat veel niet werd vervuld, wat niet ging zonder innerlijke strijd die zich natuurlijk ook op het gelaat weerspiegelde.

Br.

Begrijp uw kimd.

Een abonné stuurde ons bijgaande artikel toe, uit het Panorama, met de bedoeling, dat wij dit artikel zouden overnemen.

Met inzender zijn wij het roerend eens, dat het artikel gegevens bezat, die hier goed ter harte kunnen genomen worden.

Hoe dikwijls gebeurt het niet dat ouders wanhopig zijn over de vorderingen, die hun kind op school maakt. Ze klagen dat hun jongen lui is, dat hij geen belangstelling heeft voor zijn werk en geen vijf minuten achter elkaar met hetzelfde bezig kan zijn. En onvermijdelijk volgt dan: „En hij zou het toch zo goed kunnen, als hij maar wilde."

En werkelijk zijn die ouders er ten volle van overtuigd, dat hun lieveling tot de uitblinkers zou behoren, wanneer hij slechts door het ware enthousiasme voor de studie werd aangestoken. En met goede woorden, met vermanende woorden, met afschrikwekkende voorbeelden en bedreigingen proberen ze dat „heilige vuur" in hun zoon of dochter te ontsteken. Iets wat in negen van de tien gevallen op een mislukking uitloopt en een hoop huiselijke misère — zowel voor de ouders als voor het betrokken kind — tot gevolg heeft.

Die ouders vergeten dat de verstandelijke ontwikkeling niet bij ieder kind hetzelfde is en niet bij ieder kind hetzelfde verloop heeft. Zij vergeten dat van het ene kind van negen jaar nog niet hetzelfde geëist kan worden als van een ander kind van diezelfde leeftijd.

Waarom slaat een kind dikwijls op school zo'n slecht figuur? In de meeste gevallen wordt er van de verstandelijke vermogens van zo'n kind te veel geëist, kan dit het vele, dat zijn jonge hersens wordt voorgezet, nog niet verwerken. Het resultaat? De onderwijzer ziet een onoplettend kind, maar wat hij niet ziet is de oorzaak van die onoplettendheid.

Jan verknoeit en verprutst zijn tijd, tekent poppetjes in zijn boek in plaats van mee te lezen, fluistert met zijn buurman, telt de knikkers in zijn broekzak, kortom, zijn hele houding drukt een grote onverschilligheid ten opzichte van zijn werk uit.

Marietje zit onder de lessen door naar buiten te staren, droomt en spint verder aan haar fantasiebeelden, die voor haar heel wat aantrekkelijker zijn dan alles wat de juffrouw op de lessenaar zit te vertellen. Zij vergeet haar hele omgeving en is zich totaal niet bewust, dat de onderwijzeres haar aandacht probeert te trekken.

Jan noch Marie zal op school wat je noemt „een goed figuur" slaan. Zij zullen steeds worden vermaand, beknord en gestraft. Op school door het onderwijzend personeel en thuis nog ten overvloede door hun goedwillende ouders.

En toch is niet, zoals meestal wordt verondersteld, een verregaande onverschilligheid voor alles wat zij moeten leren de oorzaak van hun mislukkingen op school. De werkelijke reden is, dat het werk te moeilijk voor hen is.

Jan b.v. mag dan al naar het uiterlijk een flinke jongen van negen jaar zijn, zijn verstand, zijn geestelijke ontwikkeling heeft met die lichamelijke groei geen gelijke tred gehouden. Konden we daarnaar rekenen, dan zouden we hem pas acht jaar geven. Maar toch wordt hem dag aan dag werk voorgezet, krijgt hij problemen te verwerken, die slechts voor een ook geestelijk sterk gegroeide jongen van negen jaar geschikt zijn. Is het dan te verwonderen dat hij al gauw alle belangstelling in zijn werk verliest en dat hij op school tot de „krukken" gaat behoren? En toch was dat allerminst nodig, en kon Jan ook op school goede resultaten bereiken, wanneer er slechts rekening werd gehouden met zijn verstandelijke capaciteiten. Zat hij een klas lager, dan zou het misschien wel goed gaan.

In dit verband wil ik er nog even op wijzen hoe fataal het is koste wat het kost een kind van de ene klas naar de andere over te slepen. Blijven zitten wordt nog door al te veel ouders als een schande beschouwd, terwijl het dikwijls een zegen voor het kind is. Dikwijls kan een kind, wanneer het éénmaal is blijven zitten, verder in alle klassen goed mee. Het blijkt dan, dat 't kind nu geestelijk rijp genoeg is om de leerstof van die of die klas te verwerken, terwijl het dat 't eerste jaar nog niet was, zodat het moest doubleren.

Dwaas is het daarom ook om te zeggen: „Mijn kind is pas ze en zo jong en zit al in die of die klas." Natuurlijk, er zijn gevallen, waarin dat goed kan gaan, waarin het jonge kind blijkt verstandelijk zó ver ontwikkeld te zijn dat het de leerstof van een klas, waarvoor het eigenlijk nog te jong is, ten volle in zich opneemt en begrijpt.

Maar ook al te dikwijls loopt het met die z.g. „wonderkinderen" niet zo goed af en struikelen ze vroeg of laat, en blijken dan ten slotte maar héél gewone, middelmatige leerlingen te zijn.

Kan een kind dus door een of andere onbekende oorzaak niet mee met zijn klas of is 't lui en onoplettend — zwakte of andere lichamelijke stoornissen blijven hier vanzelfsprekend buiten beschouwing — dan verdient het aanbeveling om aan de hand van verschillende proeven te laten onderzoeken of zo'n kind in een bepaalde klas wel op z'n plaats is, of het wel werk wordt opgedragen waarvoor het geestelijk al voldoende gevormd is.

Is de oorzaak van zijn onoplettendheid in school eenmaal gevonden, dan zal het niet moeilijk meer vallen, voortaan zo'n kind op de juiste wijze te behandelen en er van te eisen wat er van geëist mag worden. Er zal dan ook blijken, dat het ene kind meer intellectueel is aangelegd, terwijl een ander meer aanleg heeft voor practisch werk. Dit te weten is van het allergrootste belang.

Immers, weten we over welke capaciteiten ons kind beschikt, welke aanleg het heeft, dan is het zaak die bepaalde aanleg te ontwikkelen. We willen dan van onze kinderen mensen maken, die geschikt zijn om hun taak in het leven te vervullen, en die haar ook ten volle durven aanvaarden en volbrengen.

Personen van gezag.

Op de volgende rake en geestige wijze steekt pater Dr. Gerlach Royen in Herstel de draak met het adres van een aantal katholieke gezagspersonen tegen de spelling Marchant.

In mijn voorbarigheid had ik al Mannen van gezag geschreven, maar ik kreeg

nog te goeder ure in de smiezen, dat zich onder de ondergetekenden, die „het bericht bereikte, dat de meerderheid der R. K. Tweede Kamerfractie een terugkeer tot de spelling-Marchant zou willen bevorderen" — dat zich daar ook een jonge juffrouw onder bevond, n.l. mej. dr. Chr. Mohrmann, Nijmegen. Het was ongetwijfeld geen geringe onderscheiding voor deze dame, dat zij mede „bij voorbaat" in de gelegenheid werd gesteld te „protesteren tegen een regeling" — die gelukkig niet wegloopt, waarom we ze (n.l. de regeling) tot een volgende keer kunnen laten liggen.

Vandaag moeten we het gezag, zij het dan slechts vluchtig, in ogenschouw nemen, het gezag der velen, die zich zo plots vereend zagen bij het voorbarig protest, waarvan wij boven reeds met een enkel woord gewaagden, en dat de 9de Dec. des jaren 1937 met deze aanmoedigende of uitnodigende woorden eindigde: „Adhaesie aan het bovenstaande wordt alsnog (maar nu geeft het natuurlijk geen snars meer, G. R.) gaarne schriftelijk ingewacht aan het adres van mgr. prof. dr. J. Schrijnen, St. Annastraat 17, Nijmegen, of van prof. mr. B. M. Taverne, Bachmanstraat 48, 's-Gravenhage.

De ondertekenaars volgden elkaar in alfabetische orde, zodat men onmiddellijk kon waarnemen, dat de naam van geen der protesterenden met een A, en evenmin met een Z begon — aan welke niet-onmerkwaardige omstandigheid men intussen geen bizondere waarde gelieve te hechten. Toch zou het voor de statistiek prettiger, althans gemakkelijker zijn geweest, wanneer de burgemeesters, de kantonrechters, de diverse funktionarissen der arrondissementsrechtbanken en zo wijders, bij elkaar waren gehouden; al erkennen wij volmondig, dat deze groepsvorming voor de ene conrector van een stedelijk gymnasium, voor de éne directeur van een openluchtmuseum, voor de éne wethouder (waarbij helaas niet vermeld stond of het die van onderwijs was), voor de éne arts, de éne notaris en nog enkele andere eenlingen niet zo aardig, subsidiair niet zo gezellig zou geweest zijn — of misschien toch weer wel, want nu zitten die heren knus tussen de dozijnen meesters in de rechten, waarvan de meesten het nochtans daar niet bij gelaten hebben. (Achteraf bleek mij dat er twee notarissen van de partij waren). En als ik goed geteld heb, was de R. K. Universiteit met elf namen vertegenwoordigd, tien hoogleraren en één president-curator.

En nu hebben de lezers van Herstel onderhand wel begrepen, dat een en ander niet voor de poes was. Dit te minder, nademaal nog weer drie van die Nijmeegse hoogleraren in De Maasbode achter hun naam „lid der koninklijke akademie van wetenschappen" hadden staan, wat een kennelijke vergissing moet zijn van de letterzetter, daar de authentieke naam van dat geleerde lichaam luidt: „Koninklijke Akademie van Wetenschap". De k van Akademie is nog een overblijfsel van de spelling-Siegenbeek, met welke konstatering wij inmiddels geenszins de staf over die spelwijze willen breken. Alleen moeten oningewijden zich door de toevoeging van dat lidmaatschap niet van de wijs laten brengen, want op zich zelf bewijst dat — ik bedoel niet de toevoeging, maar het lidmaatschap — bewijst dat natuurlijk niets tegen „de spelling-Marchant". Immers in diezelfde Kon. Akademie hebben ook personen zitting — „zetelen" is hier niet gebruikelijk — personen die overtuigde voorstanders zijn van spelling-vereenvoudiging „al zijn die voorstanders toevallig ook nog bijna allemaal taalkundigen. Ik noem zonder verdere titulatuur: J. J. Salverda de Grave, D. C. Hesseling, N. van Wijk, A. G. van Hamel, F. Muller Jzn., C. G. N. de Vooys, C. de Boer, M. Schönfeld, F. de Vries, Alb. C. Kruyt, H. J. Pos.

En prof. dr. F. L. R. Sassen die mede ondertekende, weet als wijsgeer beter dan ik, hoe en waar en waarom St. Thomas eens gezegd heeft, dat het gezagsargument nu niet het sterkste fundament voor waarheden levert — al laat het argeloze publiek zich zonder enige twijfel meer door namen, dan door een wetenschappelijk betoog imponeren. Want bij dat laatste ziet het publiek zich toch nog genoodzaakt te denken, welke geesteswerkzaamheid het bij namen die gegarneerd zijn met titels kan achterwege laten.

Het is daarom niet enkel een speling van het blinde lot, dat op de protestlijst wel burgemeesters mochten tekenen maar geen gemeentebodes, wel de hoogleraar maar niet de pedel, wel een oud-gouverneur maar geen oud-koloniaal, wel de conrector maar niet de schoonmaakster. Bovendien wordt zo op ons spellingterrein de standing niet uit het oog verloren, welk woord men konsekwent op z'n Engels uitspreekt: stending, nu het Engels eenmaal zo welwillend was het Nederlands tekort in dezen aan te vullen. Daar spelling echter ten spijt van derzelver kulturele waarde, geen specifiek-godsdienstig vraagstuk is (althans niet bij katholieken) was het voor de ondertekenaars geen vereiste ook te praktiseren. Katholiek was voldoende.

Katholiek en intellektueel — al gaat de laatste tijd het aroma ook al meer en meer van dat intellektueel af, nu zich niet zonder eigengereidheid zelfs niet-akademisch gevormden tot het intellekt, het nederlandse intellekt zijn gaan rekenen. Zo komt toch overal de klad in, en kom ik middelerwijl tot de ontdekking, dat in het voorafgaande nog helemaal niet gebleken is, waar die personen van gezag nu hun gezag vandaan haalden. Ik moet dit gezagsvraagstuk dus wel de volgende keer zijn goed einde zien te bezorgen: zijn happy end, zegt men in de filmwereld — al is dat voor schrijver dezes dan helemaal geen happie.

Prof. dr. GERLACH ROYEN O.F.M.
Buitengewoon hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. lid der Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Amsterdam.

Een gereformeerde Predikant over Katholieke bekeerlingen.

Buytendijk, Marchant, Bergson...

Ds. D. J. Couvé, gereformeerd predikant te Hillegersberg, maakt in „Herleving" de volgende opmerkingen:

„Onverwachte overgangen van prominente mannen maken ons telkens even stil: na den vroegeren vrijzinnig-democraat mr. Marchant, nu onlangs weer prof. dr. F. J. J. Buytendijk, eertijds gereformeerd. En om een enkele greep te doen uit het buitenland: de beroemde schrijver van l'Evolution Créatrice (de scheppende ontwikkeling), de Franse filosoof Henri Bergson is evenals de eertijds Jacobitische metropoliet Max Xaverius van Naranam in Brits-Indië met duidelijke blijdschap in de oude moederkerk opgenomen. Echter niet enkel alleenstaande personen bewegen zich in de richting van het oude Rome, het zijn ook hele groepen in bepaalde kerken of landen, zoals de „massabekering" onder de schismatieken aan de kust van Malabar of in het Protestantse Zweden en in het Calvinistische Engeland, waar wel het meest duidelijk romaniserende tendenzen steeds sterker aan de dag treden in sacramentsbeschouwing en in de roep om het verplichte coelibaat! Ook in het anti-clericale Frankrijk vordert Rome met grote schreden. In Parijs opende kardinaal Verdier zijn zeventigste nieuwe kerk! En werd kardinaal Pacelli als vorst ontvangen in het land, dat den paus vóór kort schold den „chef des sorciers".

Hoe komt dat? Protestants chauvinisme is aanstonds gereed en zegt: levensmoeheid van onkundigen, die gemakkelijk een prooi worden van de rustbelovende priesterkerk. Laat ons toch oppassen onze tegenstander te onderschatten. Zijn dat allen levensmoeden Buytendijk, Marchant, Bergson? Het moge van de Parijse toneelspeelster Eva Lavallières gelden, zoals het stellig waar was van den uitgeputten Frederik van Eden. Maar een levenslustig strijdbaar man als Buytendijk? Marchant zal u op de vraag: waarom heb gij u niet tot één der gelovige Protestantse kerken gewend, kort en krachtig antwoorden: het is de zelfverloochenende liefde der kloosterlingen, die mij heeft overweldigd; het is de onzalige verdeeldheid der Protestanten, de repeterende breuk-kerk der eigenwijze gereformeerden, die om elk ditje of datje in de naam des Heren en nieuw kerkje gaan stichten en de afschuwelijke dominees-stem van vele orthodoxe predikanten, die mij heeft afgestoten."

Aldus deze predikant wiens beschouwing weinig commentaar behoeft. Het aantal van hen, die overgaan naar de Kath. Kerk is inderdaad de laatste tijd belangrijk.

Intussen is het voor betwisting vatbaar, de zeer positieve bewering van Ds. Couvée dat bijv. Frederik van Eden uit een soort levensmoeheid tot de Kath. Kerk kwam. Na zijn overgang heeft hij nog zijn mooiste gedichten gemaakt. We noemen slechts dat innig mooie en ontroerende sonnet gewijd aan zijn „Engelbewaarder." Ook met Henri Borel was dit het geval, wiens innig devoot boek over Therèse van Lisieux wel een duidelijk bewijs is, hoe innig overtuigd, ook deze bekende vrijzinnige litterator, van de kath. schoonheid en waarheid was.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Zo stil als het de laatste maanden geweest is in de wereldpolitiek, zo druk is het op het ogenblik en het zal de eerste weken nog wel zo blijven, want Zondag a.s. komt de jaarlijkse rede van Hitler, waarvan al aangekondigd is, dat het een program van buitenlandse politiek behelzen zal en momenteel worden verschillende schaduwen daarvan al uitgeworpen.

Deze grote rede van Hitler is ieder jaar en zou ook dit jaar gehouden moeten zijn op 30 Januari de verjaardag van het Nationaal Socialisme. Ze was ook al aangekondigd en toch gebeurde er niets. Waarom werd deze zo belangrijke verjaardag verschoven?

De gebeurtenissen om de bekende 4 Februari worden hoe langer hoe klaarder.

Generaal veldmaarschalk von Blomberg was enkele weken geleden getrouwd met een meisje van veel jongere leeftijd en buiten zijn stand en bij dat huwelijk waren zelfs Hitler en Goring als getuigen opgetreden. Volgens het Nationaal Socialisme is daar ook niets op tegen als die dame maar een Arische is, en dat was zo. Maar het leger was zeer verontwaardigd over deze daad van hun opperbevelhebber en 12 Duitse generaals trokken naar Berchtesgaden om tegen de daad van Blomberg te protesteren. Tijdens deze conferentie echter bleek aan de Fuhrer dat deze Generaals nog wel meer grieven hadden en wel heel speciaal tegen het Nationaal Socialisme. Er bleek een grote tegenstelling te bestaan tussen Reichswehr en Nazis. En de oplossing kwam op 4 Februari. Blomberg werd onslagen, maar ook de twaalf Generaals.

Aan deze oplossing ging echter nog heel wat vooraf.

Want het schijnt dat Hitler voornemens was om Goring, die immer naar deze baan gestreefd heeft Reichswehrminister te maken, maar daar was het Militair helemaal niet van gediend. En tot consolatieprijs werd Goring dan benoemd tot Veldmaarschalk. Vanzelfsprekend evenzeer tegen de zin der officieren.

Ook is nog binnenkamers Generaal Reichenau aangewezen als opvolger van von Blomberg; Reichenau de man van de anschluss met Oostenrijk; maar in deze schijnt de Oostenrijkse politiek nog een woordje te hebben meegesproken en ten slotte werd benoemd Generaal von Keitel een onbekende naam.

Doch hiermede is wel klaar dat de officieren toch dit pleit gewonnen hebben, maar van een andere kant zal de verhouding van Leger en Nazis er niet beter op geworden zijn.

Bovendien heeft Hitler door de gebeurtenissen van 4 Februari zich los gemaakt van een groep oude ervaren mensen, van de Duitse traditie die tot nu toe steeds de jeugdige onervarenheid der Nazis zoveel mogelijk in het rechte spoor weer terugbrachten. Is dit nu uit? Zullen we een verscherping beleven van het Nationaal Socialistische regiem? Men zegt al dat zelfs de Hitlergroet ook voor het leger zal worden ingevoerd met afschaffing van de oude militaire groet.

Met dit al is voor de regering de tijd minder geschikt om nog aandacht te hebben voor de kerkstrijd. Wellicht is daarom ook het proces Niemoller weer uitgesteld. Maar de Duitse bisschoppen von Faulhaber en von Preysing hebben Zondag in Munchen en Berlijn nog eens even ernstige aanvallen gedaan op de kerkstrijd der Nazis. De rede van de eerste werd in drie kerken gerelayeerd en toen de Kardinaal weder naar huis reed, was de politie genoodzaakt uit veiligheid de gehele straat af te zetten.

Uit deze hele historie blijkt dat er wel haarden van ernstige onrust in Duitsland zijn en het Nationaal Socialisme nog lang niet over de crisis heen is.

Misschien zullen we wat meer vernemen uit Hitler's rede Zondag a.s. Een rede ter gelegenheid van de Nationaal Socialistische verjaardag, die door de gebeurtenissen van 4 Februari een maand verschoven is; waaruit wel blijkt dat de militaire en diplomatieke mutaties, wel iets meer inhouden als een gewone verjongingskuur, zoals Duitsland ons wil doen geloven.

We schreven boven dat de Oostenrijkse politiek ook nog een woordje in de Duitse affaire zou hebben meegesproken. Zaterdag l.l. hebben Schussnig de Oostenrijkse bondskanselier met zijn secretaris Schmidt en de Duitse gezant von Papen een bespreking gehad in Berchtesgaden. Dit bezoek zou een gevolg zijn van een overval welke enkele weken geleden de Oostenrijkse politie zou gedaan hebben op Oostenrijkse Nazis en waarbij documenten zijn gevonden, waaruit bleek dat deze insurgenten van Duitsland uit geinstrueerd werden en ook van de Duitse regering hun propagandamateriaal ontvingen. Op deze klacht heeft Hitler niet de Nazis willen desavoueren, maar heeft toch beloofd Oostenrijks souvereiniteit te eerbiedigen en zich niet met Oostenrijks binnenlandse politiek in te laten. Van zijn kant heeft Oostenrijk hetzelfde beloofd en ook dat het zich niet zal aansluiten bij een anti-Duits blok. M.a.w. deze besprekingen zouden een verbetering betekenen van het Romeins protocol, waarover Hitler Zondag nog wel een en ander zal hebben mee te delen zoals door de Duitse Radio reeds werd aangekondigd.

Deze Duits-Oostenrijkse verwikkelingen zullen vermoedelijk de oorzaak zijn geweest van een gerucht van concentratie van Italiaanse troepen aan de Oostenrijkse grenzen. Want de Italiaans-Duitse vriendschap is er een met een maartje. Italië wil Duitsland wel als vriend maar niet als buur; feitelijk juist tegen het spreekwoord in, dat het beter is een goede buur te hebben als een verre vriend. De gebeurtenissen der laatste dagen in Duitsland schijnen bovendien bij Mussolini een twijfel hebben doen ontstaan aan het Duitse regime. En van Munchen komen berichten dat in deze stad ernstige manifesten staan aangeplakt tegen het optreden van Italië in Tyrol.

Van een andere kant zien we pogingen tot een nauwere aansluiting van Italië met Engeland. Er zijn onderhandelingen gaande dat Engeland het imperium van Italiaans Afrika zal erkennen, waartegenover Italië dan geen nieuwe actie zal ondernemen in de Middellandse zee, wanneer Engeland misschien daar zijn vloot om een of andere reden zou moeten verzwakken. Bovendien wenst Engeland in ruil daarvoor ook nog de oplossing van de Spaanse kwestie. Engeland zou dan ook nog 'n lening sluiten met Italië van 25 millioen pond.

Verder blijkt thans dat de grote mogendheden zich ook bemoeid hebben met de politieke verwikkelingen in Roumenie. Het fascistische- anti semitische kabinet Goga is daar gevallen na 45 dagen door Engeland en Frankrijk. Dat regime naar Duits model was hun geenszins welgevallig en de Bank of Engeland dreigde zelfs met een Roumeens staatsbankroet als Goga niet heenging; bovendien kwam van Engeland de boodschap dat men in deze omstandigheden geen prijs stelde op een aangekondigd bezoek van Koning Carol.

Tenslotte hebben we nog de vlootkwestie met Japan.

Japan heeft aan de grote mogendheden geantwoord dat het op het verzoek van de mogendheden niets heeft mede te delen over Japanse vlootuitbreiding, maar dat de Japanse vloot geen bedreiging vormen zal voor de grote mogendheden.

Met dit antwoord is men natuurlijk geenszins tevreden.

Japan komt wel in een moeilijke positie te staan. Door de uitlatingen van Japan dat het anticomintern pact geenszins invloed zal hebben op Japans buitenlandse politiek, heeft het Italië en Duitsland van zich vervreemd. En nu dit antwoord van de grote mogendheden. Frankrijk heeft indirect daarop al geantwoord door aankondiging van uitbreiding van zijn vloot in verhouding tot de Engelse. Engeland heeft dezer dagen met de opening van Singapore ook al blijk gegeven dat het niet alles zal laten welgevallen. En de aanwezigheid van de vertegenwoordigers van Amerika, Frankrijk en Holland, met opvallende afwezigheid van Japanse schepen, kunnen aan Japan toch wel een aanwijzing geven waarheen in de toekomst het streven gaat.

Japan is de laatste dagen dan ook wel opmerkelijk milder geworden en heeft bij monde van een zijner gezanten gezegd, dat het antwoord feitelijk betekende, dat Japan zich niet meer gebonden achtte aan de conventie van Londen, maar dat het wel bereid is tot besprekingen, mits Japan maar als gelijkberechtigde zal behandeld worden.

Een geheel ander standpunt dus als enkele jaren geleden toen Japan zich eenvoudig van de Londense besprekingen terugtrok en daarmee te kennen gaf dat het niet wilde onderhandelen.

De oorlog in China blijft onverminderd voortduren en kost de Japanners zware offers. Bovendien komt hier weer een vraagstuk aan de orde van vrijwilligers, al is het dan nog niet in de vorm van een internationale communistische brigade, zoals al gevreesd werd.

Naar aanleiding van deze Italiaans Engelse besprekingen liepen er al geruchten van een onenigheid in het Engelse kabinet tussen Chamberlain en Eden. Deze laatste zou meer een politiek gevoerd willen zien in de geest van de Volkenbond en niet in de geest van de autoritaire staten. Maar Chamberlain kan Eden niet missen. En de kwestie zal tussen deze twee wel binnenkamers blijven.

WAAR DE WITTE WINTER HEERST. Een gezicht op een van de Winter sportplaatsen, waar het seizoen in volle gang is. Deze bekoorlijke enthousiaste gezeten op haar sleepaard neemt enige ogenblikken rust van de vermoeiende sport.

Hiermede vervullen wij de treurige plicht kennis te geven van het overlijden in Venezuela van den Heer

Cecil Arthur Beaujon.

Curaçao 13 Februari 1938.

Fam. Beaujon.
Fam. Lampe.

BEKENDMAKING.

De Administrateur van Financien in Curaçao maakt hierbij bekend dat met ingang van 1 Maart a.s. voor DUPLICAAT- en TRIPLICAAT declaraties dienen te worden gebruikt, formulieren op LICHTBLAUW papier, te verkrijgen ter Administratie van Financien.

De tot nu toe in gebruik zijnde formulieren op WIT PAPIER zullen alleen voor origineele declaraties gebruikt worden.

Willemstad, 14 Februari 1939.
De Administrateur van Financien,
3-1 VAN DER DRIFT.

BUITENLAND.

HET ANGELICUM.

Tot professor aan de theologische faculteit van de Dominicaanse universiteit „Angelicum" te Rome is benoemd de ook in Nederland door zijn publicaties bekende pater J. D. Maes O.P. Tot nu toe was pater Maes professor in het studieklooster van zijn orde te Leuven en tevens regens studiorum van de Belgische Dominicanerprovincie. Door de benoeming van pater Maes is het aantal Nederlands sprekende professoren van het Angelicum gestegen tot elf, n.l. zes Vlamingen en vijf Nederlanders. Het totale aantal professoren is 50. Ons taalgebied is in dit internationale wetenschappelijke centrum wel buitengewoon sterk vertegenwoordigd.

ZAL HITLER OOK HET VATICAAN BEZOEKEN.

Het Belgische blad „La Dernière Heure" meldt uit Rome:

Het bezoek, dat Hitler aan Rome zal brengen, plaats de verhoudingen tussen de Heilige Stoel en Duitsland weer in het middelpunt van de belangstelling.

Men schijnt nog niet tot een besluit gekomen te zijn of de Fuhrer al dan niet den H. Vader zal gaan bezoeken. Sedert de ondertekening van het concordaat tussen Duitsland en de H. Stoel is nog nooit een Duits diplomaat, die in Rome vertoefde, bij den Paus op audiëntie geweest, zelfs minister von Neurath niet, ofschoon hij wel Castel Gandolfo ging bezichtigen tijdens zijn verblijf in Italië.

Het is een feit, dat, wanneer Hitler in zijn kwaliteit van staatshoofd Italië bezoekt en hij bezoekt den H. Vader niet, men dit bijna als een vijandelijke daad kan opvatten, wegens het bestaan van een concordaat.

Misschien wel daarom meldt de Duitse pers voortdurend, dat Hitler Mussolinie komt opzoeken als chef van de fascistische beweging in Italië en dus slechts een tegenbezoek zal brengen aan Mussolini.

Hitler zal door den Italiaansen koning ontvangen worden, maar hij zal niet de gast zijn van Zijne Majesteit. Blijft dit programma aldus gehandhaafd, dan zou het voor Hitler zelfs tegen het protocol zijn om den Paus te gaan bezoeken.

De Duitse gezant bij de H. Stoel, von Bergen, heeft uit alle macht gewerkt aan een verbetering van de verhoudingen tussen het Vaticaan en Berlijn in de hoop om tot een modus vivendi te komen, maar tot nog toe hebben deze bemoeiingen, door de geringe medewerking in Berlijn, geen resultaat gehad.

Men mag bovendien niet vergeten, dat de Paus nog daags voor Kerstmis op de meest duidelijke wijze de anti-clericale campagne van het nationaal-socialisme heeft gebrandmerkt en dat bovendien de Osservatore Romano bij verschillende gelegenheden sedertdien op deze toestanden heeft gewezen.

MGR. GRAAF VON GALEN OVER WIDUKIND.

„Was Widukind een verrader van het Duitse bloed toen hij zich liet dopen?"

Nadat men lange tijd getracht heeft den hertog Widukind tegen den „Saksenslachter" Karel de Groote uit te spelen, wordt de Saksenheld nu zelf als een verrader aan de Nordische, Germaanse en Duitse stam voorgesteld, omdat hij het „rasvreemde" christendom aanvaardde.

Nu is een telg van de oeroude Saksisch-Westfaalse adel, graaf von Galen, bisschop van Münster, opgestaan om de eer van Widukind in een toespraak te Vreden te verdedigen.

Uit deze kanselrede, waarvan de woordelijke tekst onlangs bekend is geworden, ontlenen wij het volgende:

„Ik weet, dat ik hier in Vreden een oude christengemeente vind, die volgens de oorkonden reeds meer dan elfhonderd jaar oud is. Het eerwaarde klooster, dat hier tot het jaar 1803 bestaan heeft, werd reeds voor het jaar 839 door den zoon en den kleinzoon van den groten Saksenhertog Widukind gesticht.

In het jaar 839 gewerden het klooster door bemiddeling van Graaf Walbert, den kleinzoon van Widukind, de reliquiën van de heilige Martelares Felicitas, die sindsdien als Patrones van het klooster en van de kloosterkerk vereerd wordt. Gij weet, dat deze graaf Walbert na zijn godvruchtig overlijden rond het jaar 890 in de kloosterkerk begraven werd. Het is waarschijnlijk dat de parochiekerk van den H. George hier in Vreden reeds voor de stichting van het klooster bestaan heeft, ja, dat de Saksenhertog Widukind zelf ook heel spoedig na zijn doop in het jaar 785 op zijn erfbezit hier ter plaatse de kerk en de pastorie van Vreden gesticht heeft.

Zo staan wij hier werkelijk op historische bodem. In het bezit van den groten leider onzer voorvaderen in de vrijheidsstrijd tegen de Franken is deze plaats getuige geweest van de totale bekring tot het christendom van dezen heldhaftigen mens.

Widukind zelf, zijn zoon en zijn kleinzoon hebben hier tot denzelfden God gebeden, die wij als onzen Vader in de Hemel vereren. Widukind, zijn zoon en zijn kleinzoon hebben hier christelijke kerken gebouwd, zij hebben hier met de priesters het onbloedige offer van het nieuwe verbond gevierd, zij hebben hier de genademiddelen der H. Kerk, de H. Communie ontvangen! En met hen hebben uw voorvaderen, hun mannen, hun krijgslieden, die den dapperen hertog in bloedige gevechten gevolgd waren, hier hun knieën gebogen en gebeden, zoals gij bidt.

Widukind, de dappere Saksenhertog, heeft het christendom omhelsd.

Van toen tot aan zijn dood heeft hij als een trouw Christen geleefd, zo rechtvaardig en vroom, dat men hem na zijn dood vereerde als een „erkende" heilige der katholieke Kerk.

Zijn zoon en zijn kleinzoon heeft hij tot vrome christenen opgevoed. Zozeer waren zij de Heilige Roomse Kerk toegedaan, zodanig waren zij van de waarheden der christelijke leer doordrongen, dat zij op hun bezittingen kerken stichtten en kloosters, en zorgden, dat de reliquiën van martelaren naar deze plaatsen gebracht en vereerd werden: de H. Alexander in de oude Widukindsburcht Wildeshausen en de H. Felicitas in de door Wigbert en Walbert gebouwde kloosterkerk van Vreden.

Nu durft men te zeggen en te schrijven: wie als Duitse het schijnbaar rasvreemde christelijk geloof aanhangt, handelt tegen de Duitse stam, pleegt verraad aan het Duitse bloed.

Was Widukind dan een verrader van het Duitse bloed, toen hij zich liet dopen en de genademiddelen der H. Kerk ontving?

Toen hij zich in zijn geloof en in zijn levenswandel als een christen gedroeg? En Wigbert, zijn zoon en Walbert, zijn kleinzoon, die hier klooster en kerk bouwden, **die hier het altaar oprichtten voor het offer van het Nieuwe Verbond boven de reliquiën der Romeinse heilige** Felicitas, waren zij ontaarde zwakkelingen? Waren zij lafaards en verraders van hun volk, van hun ras, van de Duitse ras?

En Uw voorvaderen, mannen en vrouwen van Vreden, eens schildknapen en krijgslieden van dezen edelen Saksenhertog, en hun kinderen en kleinkinderen tot Uw grootouders toe, die hier gebeden en gewerkt hebben, die hier moedig en sterk gestorven zijn in het vertrouwen op het bloed van Christus en op de verlossing, alle inwoners van Vreden, die sinds elf eeuwen zijn bijgezet op Uw dodenakker, hebben zij hun Duits bloed en hun Duitse stam verraden door een rasvreemd geloof te aanvaarden?

Het is niet mijn verdienste, maar volgens Gods bestel dat ik uit een familie van de Westfaalse oeradel geboren ben. Maar het is een feit, dat volgens de oorkonden mijn voorvaderen, mannen van mijn naam en van mijn geslacht, wier bloed in mijn aderen stroomt, al meer dan zeven eeuwen hier in Westfalen aan de Lippe hun erfbezit hebben gehad, dat mijn voorvaderen als Duitse mannen en Duitse vrouwen hier geleefd hebben en gestorven zijn.

Als Duitse mannen en als Duitse vrouwen, als katholieke christenen en trouwe kinderen der Katholieke Kerk.

Als iemand opstaat en meent, dat Duits bloed uit hem spreekt: hier sta ik, en ik beweer hetzelfde van mijzelf.

Ik weet niet, of degenen die zich het recht aanmatigen om te beslissen over wat de Duitse stam en het Duitse bloed verlangt, evenals ik kunnen bewijzen dat de Duitse stam sinds eeuwen een trouw beschermd erfdeel hunner familie is en dat er geen druppel bloed van vreemd ras in hun aderen stroomt! En als zij het kunnen: ik wijk voor hen niet terug! Ik verkies echter niet, dat men mijn voorouders, mijn vader en moeder belasterd, en hun geloof en christelijk leven als on-Duits en rasvreemd beschimpt.

Wat Widukind, de dappere Saksenhertog als blijde boodschap des Heils heeft aangenomen, wat hij en zijn edele zoons en kleinzoons door hun vroom christelijk leven, door onvergetelijke stichtingen beleden hebben. evenals Uw voorouders, inwoners van Vreden, dat is het Duitse erfdeel geworden, dat is echte Duitse stam.

Wij laten onze helden en heiligen, onze voorvaderen en voorouders, onze vaders en moeders niet beschimpen!"

PATER RUPERT MAYER S.J.

Als om ook van nationaal-socialistische Duitse zijde overduidelijk te tonen, dat er niets, werkelijk niets overdrevens is in de plechtige verklaringen van den H. Vader, dat er in het Derde Rijk een ware, mensonterende kerkvervolging woedt, heeft de gestapo, de geheime staatspolitie van het bruine regiem, de 5de Januari j.l. pater Rupert Mayer S.J. te München wederom gearresteerd.

Het is een feitje, meer niet, in de lange reeks van misdaden, welke in Duitsland, tegen de Katholieke Kerk en tegen de gelovigen van alle op de Christus-leer gebaseerde kerken bedreven worden. En we zouden het weer als een der zovele, der bijna ontelbare met een korte mededeling afgedaan hebben, ware het niet, dat juist deze nieuwe arrestatie zo echt karakteristiek is voor de cultuur-bolsewistische methoden, welke in dit totalitaire land — dat nota bene door de mond van den Führer zelf het positieve Christendom tot een der grondpijlers van het regiem geproclameerd heeft — aangewend worden om de Kerk door een langzaam verstikkingsproces uit te roeien.

Wij volgen, bij de uiteenzetting van het gebeurde, het relaas, dat de over de ontwikkeling in Beieren steeds zo goed ingelichte Münchense correspondent van de Weense „Reichspost" aan zijn blad zond.

Nadat dan, aldus de correspondent, pater Mayer de 22ste Juli 1937 wegens „misbruik van de kansel" en overtreding van de „Heimtückengesetz" tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld was, werd hij spoedig voorlopig in vrijheid gesteld, wijl zijn gezondheidstoestand — pater Mayer werd in de wereldoorlog zo zwaar gewond, dat hem een been moest worden afgezet — tot **ernstige ongerustheid aanleiding gaf. Hoge officieren van het oude leger en andere instanties verdienden, zonder dat** pater het wist, verzoeken om gratie in voor de met het ijzeren kruis eerste klas onderscheiden priester. Ook in de breedste kringen van het volk bestond een bijzonder warme belangstelling voor den heldhaftigen priester, die reeds tegen het bolsewisme gestreden had, toen het nationaal-socialisme nog niet bestond en nu met zoveel nobelen moed voor zijn Katholiek geloof en zijn heilige Katholieke Kerk het pleit voerde.

Na zijn voorlopige invrijheidsstelling, op de dag na zijn veroordeling, onthield pater Mayer zich tot December 1937 van elke activiteit als prediker in de St. Michaelshofkerk en als directeur van de mannencongregatie. Slechts even trad hij, in October j.l., weer voor het forum, toen de stationsmis, welke hij twaalf jaar te voren ingevoerd had om de vroegste reizigers in de gelegenheid te stellen hun Zondagsplicht te vervullen, onmogelijk werd gemaakt. Toen alle pogingen om deze H. Mis weer in te stellen mislukten, bineerde hij van November af in een nabij het station gelegen kerk elke Zondagmorgen om 3.10 en 3.40 uur. De politie mengde zich niet meer in deze zaak.

Toen deed zich iets voor, wat den moedigen priester dwong zijn ongetwijfeld moeilijk onderdrukte activiteit weer te ontplooien. In een massavergadering haalde de Beierse minister van binnenlandse zaken Wagner honend pater Mayer als een eclatant voorbeeld aan, dat gevangenisstraffen klaarblijkelijk voldoende waren om de moed te doven en den priesters het zwijgen op te leggen.

Een dergelijke duivelse hoon kon een man als pater Mayer, die zich alleen op de achtergrond gehouden had uit loyaliteit, om de toch reeds zo moeilijke betrekkingen tussen Kerk en Staat niet te verzwaren, niet op zich laten zitten.

Met vermijding van elke sensatie, zonder dat de gelovigen tevoren ingelicht waren, besteeg hij op tweede Kerstdag wederom zijn geliefde kansel in de St. Michaelshofkerk om den eersten martelaar van de Katholieke Kerk, den H. Stephanus, te verheerlijken. Hij predikte nogmaals de 2de Januari, na de Hoogmis, over de naam Jezus waarin alleen alle heil is en voor welke alle namen, ook die welke vol aardse glans stralen, zich moeten buigen.

De 5de Januari werd hij wederom in hechtenis genomen. Waarbij hem alleen en uitsluitend werd medegedeeld, dat niet „wat" hij, doch „dat" hij gepreekt had, aanleiding tot zijn arrestatie was.

M.a.w., dat alleen en uitsluitend het feit, dat hij een weerzinwekkende uitdaging, welke een onverdiende belediging van de gehele priesterstand betekende en welke door een officiëlen bewindvoerder van het bruine regiem was gelanceerd, op waardige wijze, maar dan ook op de enige manier waarop zij beantwoord kon worden, had aanvaard, was aanleiding en motief om den pater, wiens lichamelijke krachten in de dienst van het vaderland gesloopt zijn, in de gevangenis te werpen. Volkomen onschuldig. Want de pater had niets gedaan dan zijn hoogste plicht tegenover God en Kerk vervullen, op de plaats welke hem door zijn wettig Kerkelijk gezag gewezen was; op een zeer waardige wijze, zodat hem zelfs omtrent hetgeen hij gezegd had, geen beschuldiging voor de voeten kon worden geworpen; terwijl het regiem ook geen verbod van spreken tot hem gericht had. Hij stond derhalve volkomen in zijn priesterlijk en burgerlijk recht. En toch werd hij, wiens gezondheid ondermijnd is, in de gevangenis geworpen, om een „straf" uit te zitten, welke hem in flagrante strijd met het plechtig gesloten Concordaat onrechtmatig opgelegd werd.

Waarschijnlijk zullen de „N.S. Hefte" van Rosenberg zich weer beklagen, dat de katholieke pers niet van idealen van het Derde Rijk begrijpt. We kennen het sprookje. Maar we laten eenvoudig de feiten spreken; hier: pater Rupert Mayer weer in de gevangenis, wijl hij de naam Jezus boven alle andere namen geprezen heeft.

EEN IJSPRINSES ARRIVEERT. Glimlachend en bloemen dragend staat de ijsprinses Sonja Henie bij het grote vliegtuig in de vlieghaven te Chicago, in gezelschap van haar ijsrevuetroep van 62 personen.

NEDERLAND.

DE VERPLEEGSTERS VAN PRINSES JULIANA.

Omtrent de beide Haagse verpleegsters uit het Diaconessen Ziekenhuis der Ned. Herv. Gemeente in den Haag, die Prinses Juliana bij de blijde gebeurtenis hadden verpleegd, vertelt de Tel. dat Prinses Juliana zelf de keuze op Bronovo heeft laten vallen, toen de verpleegsterskwestie aan de orde kwam. Toen n.l. de vraag gesteld werd, welke zusters naar Soestdijk geroepen zouden worden, heeft Prinses Juliana in vol vertrouwen de beantwoording van deze vraag overgelaten aan haar arts, dr. De Groot, en deze heeft gemeend geheel in de geest der Prinses te handelen door een zuster van Bronovo te vragen, wetende, hoezeer ook Prinses Juliana, die in 1932 de nieuwe behuizing van Bronovo in de residentie geopend heeft in naam Harer Grootmoeder, welke toen ongesteld was, sympathie voor het Haagse Huis koestert.

Toen de keuze aldus op Bronovo viel, was zuster Trijntje Boonstra, hoofdzuster van Villa Elisabeth (de kraamvrouwenkliniek van Bronovo), wel de aangewezen persoon.

Men zal de vraag stellen: hoe kwam men tot de keuze der tweede zuster? Het antwoord op die vraag heeft de Prinses zelf gegeven.

Beide zusters, dit tussen haakjes, zijn Friezinnen en het zal de Koningsgezinde Friezen goed doen te weten, dat onze Prinses en Haar kind door een tweetal Friezinnen worden verzorgd. Toen de Prinses nu vernam, dat het gewoonte was, dat de zusters de jonggeborene des nachts bij zich in het vertrek nemen, sprak de Prinses de vrees uit, dat zuster Boonstra te weinig rust genieten zou en verzocht voor de nachtverpleging een tweede zuster aan te wijzen. **Daarvoor viel toen, in overleg met zuster Boonstra, de keuze op zuster Vermeer, die nog „proef-zuster" is, d.i. een nog niet** ingezegende diacones, en die dus nog aan het begin van haar loopbaan als diacones staat.

MINISTER SLOTEMAKER EN DE SPELLING.

Zijn nieuwe plannen.

Naar wij uit de Nederl. bladen vernemen, zou minister Slotemaker, nu hij met zijn Belgischen ambtgenoot niet tot overeenstemming is kunnen komen, voornemens zijn, een nieuwe spelling-regeling te ontwerpen, waarbij hij de gehele geslachtsregeling de Vries en te Winkel wil handhaven, en alleen de andere vereenvoudiging van één e en één o en de s in plaats van sch wil handhaven.

De minister meent, dat hij bij de invoering van deze gedeeltelijke regeling van zijn voorganger kan ontkomen aan een schadeloosstelling aan de uitgevers. Het zou, wanneer dit plan uitvoerbaar wordt geacht, in het voornemen van het Kabinet liggen deze spelling met ingang van 1 Januari 1939 ook bij de departementen en andere rijksinstellingen door te voeren en tevens zulks te verzoeken aan Provinciale en gemeentebesturen.

Bij deze regeling zou dus de z.g. uitgangs „n" gehandhaafd worden. De regeling Marchant handhaafde de „n" alleen bij zelfstandige naamwoorden, die een mannelijk persoon of een mannelijk diersoort aanduiden, als stier, hengst, reu enz. De regeling Slotemaker van 1936 wilde de „n" handhaven bij alle „kennelijk mannelijk" zelfstandige naamwoorden. De minister is er echter niet in kunnen slagen taalgeleerden te vinden, die deze vinding van hem practisch konden uitwerken en een lijst van dergelijke mannelijke woorden konden samenstellen. De heer Slotemaker laat dan ook nu dit idee weer los en komt opnieuw terug op de omslachtige en in de praktijk onuitvoerbare geslachtsregelingen van de Vries en te Winkel, waarbij de meest zuivere willekeur heerst en waarbij bijv. baard mannelijk en snor vrouwelijk is. Deze regeling, die practisch toch op niets zal uitlopen, want de „n" is in 1930 reeds door minster Terpstra overboord gegooid en nooit meer op de scholen geleerd, komt er toch nooit weer in. We vrezen bovendien dat deze nieuwe regeling ook de kwestie der schadeloosstelling niet uitsluit en ook geen oplossing der spellingvrede brengt.

CURACAO.

DE WIJZIGING DER INKOMSTEN VERORDENING.

Op 14 Juli 1937 had Z. Exc. de Gouverneur aan de Raad een ontwerpverordening ingediend, aangaande bovenstaande verordening, waarbij o.a. in art. 49 na het derde lid een nieuw lid zou worden ingevoegd, luidende:

Voor petroleummaatschappijen wordt, behoudens de toepassing van het laatste lid van dit artikel, de in het vorige lid bedoelde belastbare som vastgesteld op het bedrag, dat verkregen wordt door vermenigvuldiging van de hoeveelheid producten, welke in het aan het belastingjaar voorafgaand boekjaar hare in Curaçao, Aruba of Bonaire gevestigde verwerkingsinrichtingen verlaten heeft en bereid is uit de in deze inrichtingen verwerkte ruwe aardolie, met een bedrag van *f* 0,95 per ton van 1000 kg.

De Raad wilde deze *f* 0,95 echter verhogen tot *f* 1,15.

Thans is van het Bestuur weer verschenen de Memorie van Antwoord, waarin de mededeling, dat het niet gewenst is, op het voorstel van de Raad in te gaan.

Een en ander wordt nader toegelicht.

ZUSTER THEODOSIA †

Van Zondag op Maandag nacht overleed in het St. Elisabethsgasthuis de Eerw. Zuster Theodosia (Cornelia van Gestel) in de ouderdom van 48 jaren.

Zij was geboren op 18 Januari 1890 **te Gilze, trad in het klooster op 2 Mei 1916 en werd geprofest in de Congregatie van de gasthuiszusters te Breda op 4 Juni 1918.**

Op Curaçao kwam zij op 27 November 1924, waar zij vanaf het begin werkzaam was als hoofdverpleegster van het Ziekenhuis en in de operatiekamer.

Hoezeer zij in deze functie de harten haren patiënten heeft gewonnen en gezien was bij het geneeskundig personeel hier ter plaatse is gebleken in de belangstelling tijdens haar ziekte en bij haar begrafenis.

Drie maanden lang hebben haar medezusters en talrijke vrienden geleefd in hoop en vreze. Maar ten slotte nam God haar tot zich en gaf haar de beloning voor haar zegenrijke arbeid.

Een arbeid die veel zorgen van haar gevraagd heeft, die ook zeer moeilijk was, maar die zij heeft vervuld op een wijze die aan allen eerbied afdwong. Met hare zeldzame gaven die zij als verpleegster en mens bezat, heeft zij allen die met haar in aanraking kwamen opgebeurd en kracht en moed gegeven in hun lijden.

Groot is de dankbaarheid geweest van al deze, zoals bleek uit de schat van bloemen, die op en om de lijkbaar waren geplaatst en de enorme belangstelling aan 't graf. Zuster Theodosia zou voor deze erkenning van haar arbeid zeer en zeer dankbaar geweest zijn, maar het waren toch hogere motieven, waarvoor zij werkte en ten slotte zelfs als slachtoffer van haar plicht gestorven is.

We mogen het vaste vertrouwen hebben dat zij hiervoor reeds een overgroot loon heeft ontvangen.

Maandagmiddag had de pontificale uitvaart plaats door Z. Hoogw. Excellentie Mgr. P. I. Verriet met assistentie van de Paters van den Elsen en Hulsman, terwijl Pater de Bruyn als Ceremonarius fungeerde.

Daarna volgde Mgr. en een grote groep Paters en Fraters met talrijke vrienden de lijkbaar naar het kerkhof op Otrobanda, waar de bijzetting plaats had.

R.I.P.

C. A. BEAUJON †.

Tengevolge van een auto-ongeluk overleed in Venezuela de Heer C. A. Beaujon, zoon van Notaris Beaujon.

De Heer C. A. Beaujon was jarenlang hoofd van de militaire radiodienst in Venezuela en droeg alzo de titel van Kolonel.

Onze deelneming aan de familie.

PRIESTER JUBILEE.

Heden viert de Eerw. Pater Spekle pastoor te Janwé zijn koperen priesterjubileum.

Onze hartelijke gelukwensen.

DIEFSTAL.

Door de 21-jarige H. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een koffer, inhoudende een bedrag aan geld en enige hem toebehorende goederen. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

ONGEVAL MET DODELIJK GEVOLG.

In de namiddag van 11 Februari j.l. is de 19-jarige L. tijdens te verrichten werkzaamheden aan het hoofdkantoor der C.P.I.M. te Rio-Canario, een ongeval overkomen, tengevolge waarvan hij op 12 Februari l.l. is overleden. Naar de oorzaak van het ongeval, den man overkomen, wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

VERDACHT VAN DIEFSTAL.

Als verdacht van diefstal van geld aan boord van het tankschip „Martina", is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewarin gesteld de 23-jarige Ch.

DIEFSTAL.

Door de 44-jarige uitvoerder Van K. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een aantal planken. Naar den dader word een onderzoek ingesteld.

VERDACHT VAN ZWARE MISHANDELING.

Als verdacht van poging tot zware mishandeling zijn door de Politie aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld de 24-jarige B. en de 21-jarige L., die in de avond van 13 Februari j.l. tijdens een danspartij te St-Jago, de 37-jarige R. en de 16-jarige S. met een mes zodanig hadden verwond, dat beiden naar het St.-Elisabethsgasthuis moesten worden vervoerd.

AUTOBANDEN STUK GESNEDEN.

Door de 43-jarige monteur H. is aangifte gedaan, dat twee banden van zijn auto, welke hij in de Nieuwestraat had geparkeerd, in de nacht van 13 op 14 Februari j.l. met een mes zijn stuk gesneden. De Politie heeft de zaak in onderzoek.

VERDACHT VAN DIEFSTAL.

Als verdacht van diefstal van een rijwiel, is door de Politie aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie, voor onderzoek, in bewaring gesteld, de 28-jarige zeeman K. Het in zijn bezit gevonden ontvreemde rijwiel is in beslag genomen.

VERDACHT VAN DIEFSTAL.

Als verdacht van diefstal van een bankbiljet van *f* 10.—, is aan het Hoofdbureau van Politie gehoord, de 23-jarige werkman P. De man bekende het bankbiljet te hebben weggenomen, met het doel het voor zich zelf te behouden. Het bankbiljet is in beslag genomen en de man is, na verhoor, onder aanzegging van proces-verbaal op vrije voeten gesteld.

BEKEURD WEGENS OVERTREDING VAN DE VUURWAPEN-VERORDENING.

Terzake overtreding van de Vuurwapen-verordening zijn bekeurd, de personen, respectievelijk genaamd S. S. L., S. M., en P. H. W., die allen een vuurwapen in hun bezit hadden zonder voorzien te zijn van de daartoe vereiste machtiging over het jaar 1938.

RADIONIEUWS.

De Curom zal vanaf Woensdag 16 Februari op een golflengte van 33 meter of el 9091 kilocycles uitzenden.

FR. CANDIDUS.

Gisterenmorgen had in de Kathedrale kerk te Otrobanda een plechtige requiem mis plaats voor de zielerust van Frater Candidus in leven directeur van het Zangkoor der Kathedrale Kerk.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Zondag, 20 Februari 1938.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

1. Gramofoonmuziek.
2. Van en Voor de Missiepost
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. De Film in Nederland door A. van Domburg
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

DIEFSTAL.

Door de 52-jarige Th. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van zijn kano. Een onderzoek wordt ingesteld.

BOEKBEOORDELING.

EEN BOEK VOOR MOEDERS

Over de religieuze opvoeding van kinderen vóór het eerste schooljaar.

Bij de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht zag zo juist een boek het licht van **H. Kuitenbrouwer**, getiteld **Jong Naar Jezus.**

De auteur brengt de moeders met dit bescheiden, doch aan warmte van gevoel en fijnzinnige gedachten rijke boek, een geschenk dat van liefde en verering getuigd. Kent een moeder groter geluk dan met een die haar en haar kleine en grote moeilijkheden begrijpt, over haar kinderen te spreken?

De schrijver zet zich in de goede atmosfeer van het christelijk gezin neder en spreekt op indringende, boeiende wijze met moeder en vader over hun kinderen. Over hun kleine kinderen die nog niet uit de sfeer van de huiskamer naar het grote avontuur van de school zijn overgegaan. Hij kent het geheim van de gezonde religieuze opvoeding. Hij kent het anwoord op de kindervragen. Hij weet hoe men de gezonde vroomheid kweekt en behoedt.

Een boek als JONG NAAR JEZUS bestond niet, en de ouders vonden tot nu toe slechts met zeer veel moeite een antwoord op de vele vragen die de geestelijke opvoeding van het kleine kind met zich brengt.

Prof. D. Bont, de mede door zijn radiolezingen zo bekende Godsdienstleraar, gaf het boek een voorwoord mee.

Otto van Rees versierde het smakelijk uitgegeven boek met kopjes en een front-espice.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In de Middellandse zee en Noordzee hebben dezer dagen ernstige stormen gewoed. In het Kanaal was de storm zo hevig als men sinds 50 jaren niet had meegemaakt.

NEDERLAND.

De uitkomsten van het belastingjaar 36/37 wijzen aan, dat ons land 625 millionnairs telt. De totale vermogens zijn in de laatste zeven jaar ongeveer met 4600 millioen gulden verminderd. Het totale inkomen daalde in de laatste zes jaar 1700 millioen gulden. Vijfennegentig procent der inkomens blijven beneden de vijfduizend gulden terwijl het gemiddeld inkomen *f* 2075.— bedraagt.

Overste Hinrichs, oud-commandant van het Curaçaose garnizoen, is dezer dagen overleden.

In de memorie van antwoord op de begroting van buitenlandse zaken, deelt de minister mede, dat hij verheugd is, dat verschillende leden zijn mening delen, dat Nederland een taak te vervullen heeft bij de toepassing van het Volkenrecht. Wat betreft de Volkenbond, houdt de minister vast aan het systeem der collectieve veiligheid. Van pogingen de Verenigde Staten te bewegen lid te worden van de Bond, verwacht hij weinig effect. Het schrappen van het artikel der sancties in het Volkenbondsstatuut acht de minister slechts toelaatbaar als het belang van de Bond zulks eist.

De minister prefereert een voorlopig buiten werking stellen. De minster deelt de ergernis van verschillende leden over de vervolgingen van openbare godsdiensten in sommige landen.

De bekende Nederlandse schilder Willem van Konijnenburg, werd ter gelegenheid van zijn zevenstigste verjaardag benoemd tot commandeur in de orde van Oranje Nassau.

Naar Aneta verneemt zullen bij de volgende trekking der staatsloterij de nummers 1 tot 1000 vervallen, en zullen de nummers verder opschuiven. Tot deze maatregel gaat men over tengevolge van de tegenzin van het publiek in het nemen van lage nummers.

In het staatsblad is bekend gemaakt, dat de nieuwe grondwet des middags 22 Februari in het Hooggerechtshof in een plechtige openbare zitting zal worden bekend gemaakt, om 14 uur dertig. Ook in Oost en West-Indië zal op dit tijdstip de nieuwe grondwet worden voorgelezen in een plechtige zitting van het Hoog gerechtshof. In Suriname en Curaçao zal dat gebeuren in het Hof van Justitie.

In Nederland zullen de veranderingen in de grondwet van kracht worden in de nacht van 13 op 14 Maart. Voor Java en Madoera zal dat zijn in de nacht van 23 op 24 Maart. Voor elders in Nederlands Indië in de nacht van 1 tot 2 April, voor Suriname en Curaçao van 23 op 24 Maart.

Het verschil in tijd, dat in Oost Indië bestaat tussen de inwerkingtreding schuilt in het feit, dat verschillende bestuursposten zo ver van elkaar verwijderd zijn. De veranderingen in de grondwet, zo kunnen we mededelen bepalen zich tot de volgende zaken, in de eerste plaats ten aanzien van het inkomen van de Kroon, in de tweede plaats ten aanzien van de schadeloosstelling en pensioenering der leden van de Tweede Kamer, ten derde om de mogelijkheid te openen tot het benoemen van ministers niet belast met een ministerieel departement, ten vierde aanvullende bepalingen betreffende het kiesrecht, ten vijfde strekkende tot het openen van de mogelijkheid openbare lichamen van beroep en bedrijf in te stellen en ten zesde tot wijziging en aanvulling van het overgangsrecht.

Als Nederlands gezant bij het hof van koning Victor Emmanuel zal in de loop dezer maand Dr. Hubrechts naar Rome vertrekken. Zoals reeds gemeld zullen de geloofsbrieven van den gezant gericht worden tot den koning van Italië en den keizer van Abessinië.

TOERISTENSCHEPEN.

Georgic	25 Feb. 1938.
Kungsholm	26 Feb. 1938.
New York	27 Feb. 1938.
Empress of Australia	27 Feb. 1938.
Arcadia	28 Feb. 1938.
Pilsudski	2 Mrt. 1938.
Statendam	6 Mrt. 1938.
Britanic	7 Mrt. 1938.
Paris	7 Mrt. 1938.
Veendam (uit New-Orleans	10 Mrt. 1938.
Georgic	17 Mrt. 1938.
Kungsholm	19 Mrt. 1938.
Arcadia	20 Mrt. 1938.
Pilsudski	21 Mrt. 1938.
Britannic	27 Mrt. 1938.
Paris	28 Mrt. 1938.
R'dam (rond Z-Amerika	31 Mrt. 1938.
Kungsholm	2 Apr. 1938.
Statendam	4 Apr. 1938.

EIGENAARDIGHEDEN VAN BEKENDE STAATSLIEDEN.

De officiele tolk der Duitse regering die reeds 14 jaar zijn zware taak vervult en die bij alle onderhandelingen met de grote staatslieden tegenwoordig is, weet interessante bijzonderheden te vermelden over de grote figuren uit de internationale politiek, die hij op de gewichtige conferenties, waar over het lot der wereld beraadslaagd wordt, ontmoet heeft. Natuurlijk mag Dr. Smidt geen mededeling doen over de inhoud der besprekingen die door deze vooraanstaande staatslieden werden gevoerd, maar toch weet hij zeer interessante bijzonderheden te verhalen over het doen en laten der grote mannen wier woorden hij zo nauwkeurig mogelijk moest vertalen. Alleen wanneer het de samenstelling van een merorandum of communiqué betrof, waar ieder woord op een goud schaaltje gelegd wordt, maakte Dr. Schmidt een stenografisch verslag. In andere gevallen kon hij steeds volstaan met korte aantekeningen of de zakelijke inhoud.

De grootste moeilijkheid bestond voornamelijk hierin om een juiste vertaling te vinden voor woorden die men slechts in een taal kent.

Zo heeft hij b.v. heel veel moeite gehad om Minister Laval aan zijn verstand te brengen wat een „afgetrokken" werkloze betekende, daar er [illegible] nog geen wettelijke werkeloosheidsverzekering bestond.

Het meest interessante is eigenlijk [illegible] Dr. Smidt enkele eigenaardigheden van de grote staatslieden vertelt.

De onlangs overleden Engelse Minister MacDonald converseerde tussen de verschillende conferenties liefst over de religieuse problemen. Henderson de Voorzitter der ontwapeningsconferentie en leider der Engelse arbeiderspartij zou geen enkele gelegenheid verzuimd hebben om zijn postzegelverzameling uit te breiden. Briand was onuitputtelijk in het vertellen van allerlei avonturen bij de jacht en visserij. Eden was tijdens de onderhandelingen altijd heel zenuwachtig, hij zat altijd met zijn vingers op tafel te trommelen.

Mussolini zit met een potlood dwars over een groot stuk blanco papier evenwijdige lijnen te trekken, ofwel tekent hij dikke hoofdletters.

Reeds 14 jaar reist Dr. Schmidt als de officiele tolk van Duitsland van het ene land naar het andere.

Behalve zijn vast salaris wordt hij nog per uur extra betaald.

Hoeveel van die historische uren heeft hij niet meeegemaakt — en allemaal à ƒ 20, — per 60 minuten.

Zijn mond heeft „eeuwige" eden van Bondgenootschap gesproken, eeuwigdurenden vredesverdragen, non agressiepacten en onveranderlijke verdragen.

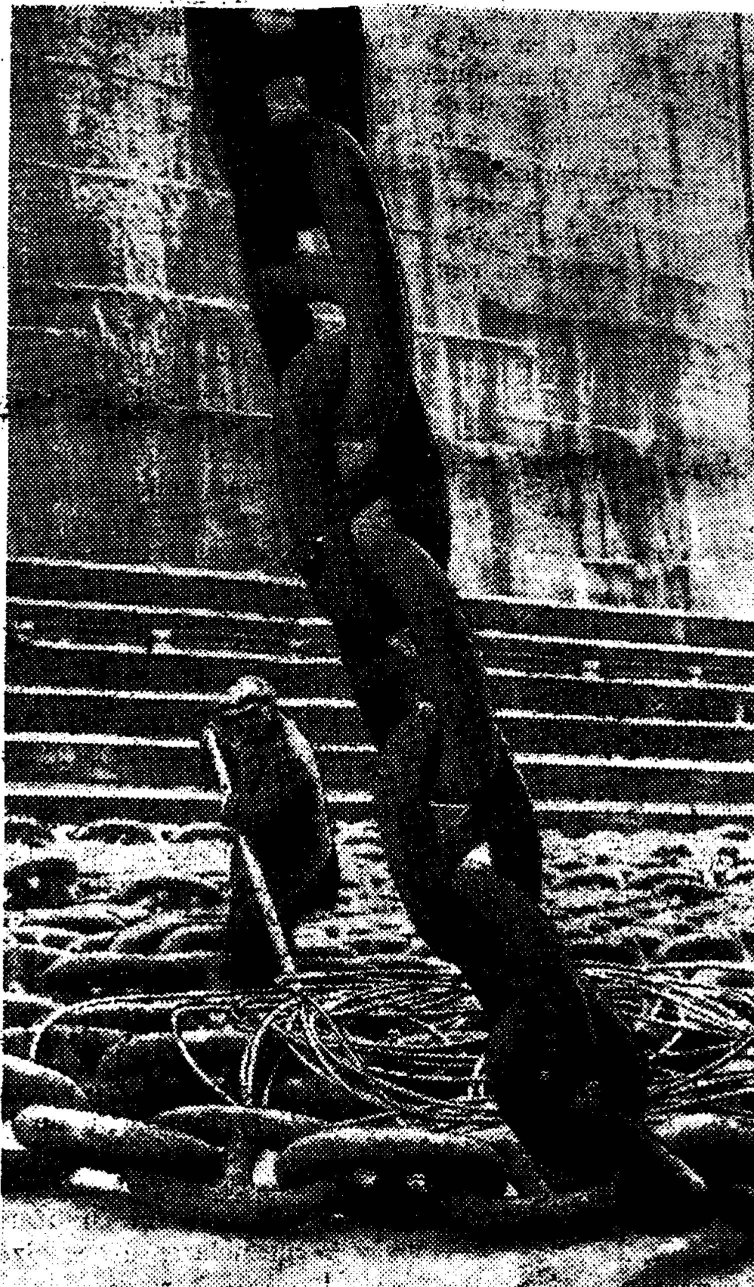
[illegible]

„Is die jonge vrouw van Jan nogal een degelijke huisvrouw?"

„Nou, om je de waarheid te zeggen... 'k ben er niet zo zeker van: vanmorgen zag ik haar een ei openmaken met blikopener!"

Schepenlijst over de maand Februari 1938.

16.	Nederl.	Flora	Pto. Cabello	Aruba, Maracaibo
17.	„	El Libertador	La Guaira	„
17.	Dutsch.	Sesostris	Pto. Colombia	Pto. Cabello
18.	Eng.	Mataroa	Cristobal	Southampton
18.	Nederl.	Astrea	Maracaibo	Pto. Cabello
18.	Fransch	Wyoming	Le Havre	Cristobal
18.	„	San Diego	Cristobal	Le Havre
18.	„	Colombie	Pto. Colombia	Pto. Cabello
18.	Duitsch.	Henry Horn	„ Plata	Curaçao
18.	Nederl.	Bodegraven	Amsterdam	Cristobal
19.	Am.	Tachira	Maracaibo	New York
19.	„	Lara	Pto. Cabello	Aruba, Maracaibo
19.	Duitsch.	Cordillera	„ Colombia	Pto. Cabello
19.	„	H C Horn	Cartagena	Newport
19.	„	Alemania	Maracaibo	Maracaibo
19.	Nederl.	Costa Rica	Pto. Cabello	Pto. Colombia
19.	„	Talamon	New York	Havana.

DE SCHADUW VAN EEN ANKERKETTING. Als een dwerg is deze man bij de ketting van de Queen Mary in het dok van Southampton, waar 't 80.000 tons-schip wordt in orde gemaakt voor de reizen gedurende dit jaar. Het is bekend dat het schip een nieuwe poging wil wagen voor de Atlantische record.

SPORT - RUBRIEK

Officële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — WEDSTRIJDEN.

MUNDO — NOBO

20 Febr. 1938: A-klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (0. Corscia)
27 Febr. 1938: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (H. Elfrink)
6 Mrt. 1938: A-klasse	Jong Holland 1 — Volharding 1

SCHERPENHEUVEL

20 Febr. 1938: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (F. Kranenburg)

Aanvang des n.m. om 4.30 uur.

B-KLASSE ZILVEREN BAL

20 Febr. 1938:	[illegible] — Quick (D) (O. Suarez)
27 Febr. 1938:	Hilversum — Atletico (E) (J. L. C. Pengel)
6 Mrt. 1938:	Winnaar D — Winnaar E (F. Kranenburg)

Aanvang des n.m. om 3 uur.
Bij gelijke stand beslist het lot.

6 Maart 1938 na de wedstrijd Jong Holland 1 — Volharding 1:
Uitreiking medailles Kampioenschap Curaçao
Kampioenschap res. A-klasse
Kampioenschap B-klasse
Zilveren Bal B-klasse

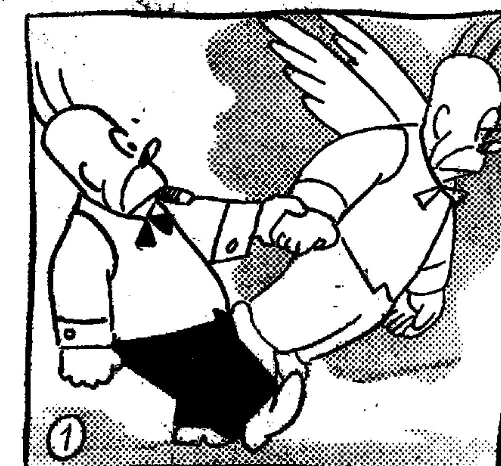
OEFENDAGEN MUNDO NOBO.

1e en 3e Zondag van de maand — Volharding
2e en 4e Zondag van de maand — D.D.V.O.
1e en 3e Maandag van de maand — Atletico
2e en 4e Maandag van de maand — Jong Curaçao
1e en 3e Dinsdag van de maand — Juniores Hercules—Juniores J. Holland
2e en 4e Dinsdag van de maand — R.C.C.
1e en 3e Woensdag van de maand — S.U.B.T.
2e en 4e Woensdag van de maan — Jong Holland
1e en 3e Donderdag van de maand — Hercules
2e en 4e Donderdag van de maan — vrij
1e en 3e Vrijdag van de maand — Transvaal
2e en 4e Vrijdag van de maand — P.S.V.
1e en 3e Zaterdag van de maand — Juniores Volharding— Juniores R.C.C.
2e en 4e Zaterdag van de maand — Juniores S.U.B.T.—Juniores Hollandia

N.B. De Verenigingen die de beschikking hebben over de 1e en 3e week hebben zulks ook over een eventuele 5e week.

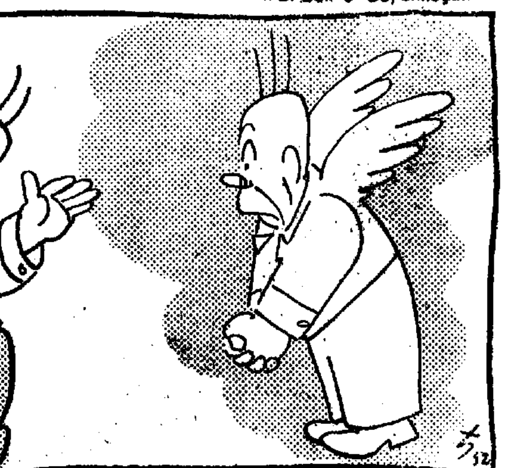
Het BONDSBESTUUR STELT GEEN BALLEN BESCHIKBAAR VOOR DE OEFENINGEN.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 151, telefoon [illegible].

ADAMSON EN ZIJN BETER IK.